

Мінливе небо

Віталій Гречка

У небо я дивився синє,
Без хмар, глибоке і ясне,
Туди мрійливе серце лине,
Туди, на поклик – дух несе.

Години може чверть минула,
Промчали небом зграї хмар,
Йшла ніч темніша ніж минула,
Несла свій потаємний дар.

Дивилось небо на людину,
Себе шукаючи в очах,
Палали зорі без упину,
Неначе, зустріч при свічах!

І не загасить зорі-свічі
Могутній дух-гонитель хмар,
Мінливе – небо, душі – вічні,
Завжди палає десь ліхтар.